Koalicija za ločitev države in cerkve
Ljubljana
http://www.locitev-drzave-cerkve.org/
info@locitev-drzave-cerkve.org
zanjo Vlado Began

19.9.2016

Vlada Republike Slovenije
Gregorčičeva 20-25
1000 Ljubljana
info.ukom@gov.si

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport
Masarykova cesta 16
1000 Ljubljana
gp.mizs@gov.si

Zadeva: pobuda za izločitev Teološke fakultete iz Univerze v Ljubljani

Spoštovani!

Na podlagi 45. člena slovenske ustave dajemo pobudo za izločitev Teološke fakultete (UL TEOF) iz Univerze v Ljubljani (UL) in predlagamo:

A. da Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport pripravi takšne spremembe Zakona o visokem šolstvu (ZViS), Odloka o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (OdPUL-1) in drugih dotičnih predpisov, da se iz javnega zavoda Univerza v Ljubljani izloči Teološka fakulteta

B. da Vlada Republike Slovenije na svoji seji sprejme s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport v smislu prejšnje točke pripravljene spremembe in jih posreduje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

Obrazložitev

1. Po pisanju novinarjev ljubljanskega Dnevnika (2. in 3. septembra 2016) Ranke Ivelja in Uroša Škerla Krambergerja je ljubljanska univerza zaradi domnevnega nezakonitega zaposlovanja, klientelističnega najemanja računovodskih storitev in domnevnega ponarejanja naročilnic za gradbeni poseg kazensko ovadila Teološko fakulteto v Ljubljani. Vodstvu te fakultete univerza očita zlorabo položaja in ponarejanja listin. Dekan Teološke fakultete duhovnik dr. Christian Gostečnik krivdo zanika. Po informacijah omenjenega časnika naj bi

univerza, da bi sanirala nezakonitosti, uvedla na teološki fakulteti v neke vrste »prisilno upravljanje«. Teološka fakulteta je sicer v primerjavi z drugimi fakultetami v posebnem, »dvojnem« položaju, saj sodi tako pod ljubljansko univerzo kot pod Sveti sedež, še piše v članku.

2. V Sloveniji obstaja nekaj univerz in ena izmed njih je Univerza v Ljubljani. Univerzo v Ljubljani sestavljajo med drugim tudi fakultete, ena izmed njih je Teološka fakulteta (UL TEOF). Ustanovitelj Univerze v Ljubljani je Republika Slovenija, ustanoviteljske pravice in obveznosti pa izvršuje Vlada Republike Slovenije. Ustanovitev omenjene univerze ureja Odlok o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (OdPUL-1), ki ga je sprejel Državni zbor RS. V okviru Univerze v Ljubljani je tudi Teološka fakulteta, ki ima svoj sedež v Ljubljani, Poljanska 4. Maja 1991 je Teološka fakulteta zopet dobila status državne ustanove in bila 18. novembra 1992 ponovno vključena v javno univerzo.

3. UL TEOF je šola oz. izobraževalna ustanova, ki je po eni strani del javnega zavoda Univerza v Ljubljani, po drugi strani pa je to šola oz. ustanova katoliške cerkve, ustanova zasebnopravne organizacije. Čeprav je UL TEOF v bistvu šola katoliške cerkve, pa je njen ustanovitelj preko javne univerze tudi Republika Slovenija, ki jo v veliki meri tudi financira, kakšna 2 milijona evrov letno. Vse to pa je v nasprotju z Ustavo Republike Slovenije, kar bo prikazano v nadaljevanju.

4. Ustava v 7. členu določa, da so država in verske skupnosti ločene. Iz tega načela jasno izhaja, da je država glede javnih šol oz. institucij zavezana k nevtralnosti, tolerantnosti in nemisionarskemu delovanju. Na področju šolstva to pomeni, da konfesionalne oz. verske vsebine ne morejo biti del javnega pouka oz. izobraževanja, ki ga zagotavlja država v javnem interesu. Iz svobode vere izhajata tako pozitivna svoboda vere (izpovedovati vero), kot tudi negativna svoboda vere (ne izpovedovati vero, če jo nekdo ima). Negativna svoboda vere državi prepoveduje siliti drugače verne ali neverne v določeno vero ali določene verske vsebine predpisati kot obvezne za sodelujoče v procesu izobraževanja. Negativna verska svoboda tako državi nalaga tudi dolžnost, da pri pouku v javni oziroma državni izobraževalni ustanovi prepreči prevlado ene vere nad drugo (tudi, če je ta druga vera v konkretnem primeru v manjšini – varstvo človekovih pravic naj bi bilo enako za vse, še posebno za manjšine). Velja tudi načelo, da nima nihče pravice zahtevati državne podpore pri izražanju vere. Država mora biti namreč nevtralna do vseh verstev, pri čemer ni pomembno število pripadnikov posamezne vere. Če pa država kakorkoli že sodeluje s pripadniki teh verstev, se z njimi ne sme identificirati. Splošna zapoved nevtralnosti države do vseh verstev se na področju šole oz. izobraževalnega sistema kaže tudi v tem, da se država v šoli ne sme opredeljevati za nobeno vero ali proti njej. Tako se mora država pri pouku oz. izobraževanju izogniti vsaki indoktrinaciji. Država tudi ni dolžna, čeprav mora ustvarjati možnosti za pridobitev ustrezne izobrazbe (57. člen ustave), da na svoje stroške ustanovi določen tip ali določeno stopnjo izobrazbe, na področju religije pa ne sme tega storiti, ker je ločena od verskih skupnosti. To velja tudi pri visokošolskem izobraževanju oz. javnih univerzah in njenih članicah, npr. fakultetah. Tudi te so namreč javne (državne) institucije, financirane s strani države, in kot take v bistvu simboli, ki državo predstavljajo navzven in jo delajo spoznavno posamezniku. Zato je potrebno, in je tudi legitimno, da je tu načelo ločitve države in verskih skupnosti in s tem tudi nevtralnosti države še posebej dosledno ter strogo izpeljano. Država in njeni deli, kot so npr. državni organi ali pa institucije, kjer je država ustanovitelj, morajo biti svetovnonazorski in versko nevtralni. Država se ne sme identificirati z nobeno vero ali versko skupnostjo, nobene podpirati ali celo misijonirati v njeno korist in nikogar indoktrinirati z

neko vero. Država tudi ne sme od nikogar zahtevati, da bi sprejel določeno versko ali drugo prepričanje.

5. Teološka fakulteta je, čeprav je del javnega šolskega prostora oz. del javne (državne) univerze, institucija katoliške cerkve. Ima dvojni značaj, tako je po eni strani del katoliške cerkve, po drugi strani pa del Republike Slovenije. Učitelji na UL TEOF so v glavnem teologi, večina izmed njih je celo duhovnikov. Študijski program je sestavljen iz kopice predmetov, ki so tipično verski oz. konfesionalni kot npr. sklopi predmetov s področja svetega pisma, eksegeze stare in nove zaveze, liturgije in bogoslužja. To so predmeti, preko katerih katoliška cerkev posreduje svoj nauk študentom oz. slušateljem. To so očitno tudi predmeti, ki jih Republika Slovenija, ker je UL TEOF njen del, posreduje svojim študentom. Republika Slovenija tako posreduje v javni prostor vero neke verske skupnosti in na ta način tudi podpira to versko skupnost, zaradi česar je izgubila svojo versko nevtralnost. Očitno se je zelo jasno postavila na stran katoliške cerkve in ji tako s tem pomaga pri širjenju njene vere. Država se je v tem delu identificirala s katoliško cerkvijo, s čimer je kršeno hudo načelo sekularizacije oz. ločitve države in verskih skupnosti, tako tudi katoliške cerkve.

6. Država v okviru te fakultete izobražuje celo za duhovnike. Z enopredmetnim študijem na teološki fakulteti »izobražujemo bodoče duhovnike, ki bodo v prihodnosti evangelizirali ta svet,« pravi dekan UL TEOF dr. Gostečnik, ki je tudi katoliški duhovnik. »Fakulteta (edina v slovenskem prostoru) ponuja katoliško ozadje vrednot, principov, drž,« še navaja duhovnik dr. Gostečnik (Družina, 3.2.2013). »Na fakulteti ne gre samo za oznanjevanje vere …«, trdi dr. Janez Vodičar, takratni prodekan teološke fakultete (Družina, 3.2.2013). »Včasih nam tudi očitajo, da je naša teologija popolnoma katoliška. Seveda, saj mora biti, a kaj bomo tukaj prodajali neko močvaro? Ne bi bilo pošteno niti do nas niti do ljudi,« je dejal takratni prodekan teološke fakultete dr. Janez Vodičar (Družina, 3.2.2013). Bolj jasnega cerkvenega priznanja, čemu je namenjena ta fakulteta, kot so navedeni citati, skorajda ni mogoče najti. Prof. dr. Boštjan Zupančič je leta 1990 o tej problematiki dejal: »Vsaka monoreligiozna teologija na državni univerzi je kršenje ustavnih pravic vseh tistih, ki verjamejo v drugačnega boga – ali pa sploh nobenega. Pri tem se sploh ne spuščam v nesprejemljivost hierarhične povezanosti teološke fakultete, katere veliki »kancler« (karkoli že to pomeni) je sam nadškof: tu je situacija povsem analogna tisti, pri kateri bi visoko partijsko šolo razglasili za članico univerze. Česa takega si še komunisti niso privoščili.« (Sodobnost, 1990, št. 11)

7. Mnogi duhovniki, ki učijo na teološki fakulteti, so na njej zaposleni, kar pomeni, da so državni uslužbenci in plačani s strani države. Čeprav so državni uslužbenci, pa so se kot duhovniki v okviru svoje službe na državni univerzi dolžni ravnati po nauku katoliške cerkve in zavrniti vse tiste določbe pravnega reda Republike Slovenije, ki so v nasprotju z nauki evangelija. Prav tako so dolžni širiti in braniti katoliški nauk. Če ne ravnajo v skladu s katoliškim naukom, jim grozijo celo cerkvene kazni. To tudi pomeni, da uslužbencem Republike Slovenije grozijo cerkvene kazni, če ravnajo po predpisih Republike Slovenije, ki nasprotujejo naukom evangelija. Absurdno.

8. Po Zakoniku cerkvenega prava (ZCP) so vsi verniki na Teološki fakulteti, to pa so praktično vsi učitelji, ki so večinoma teologi oz. duhovniki, kot katoliki, dolžni izpolnjevati tudi naslednje dolžnosti:
• s samim svojim načinom delovanja so dolžni ohranjati občestvo s Cerkvijo in naj zato zelo vestno izpolnjujejo dolžnosti, ki jih imajo tako do vesoljne kakor do delne Cerkve, kateri po pravnih predpisih pripadajo (kanon 209)

• po svoji zmožnosti morajo sveto živeti in z vsemi močmi prispevati k rasti in nenehnemu posvečevanju Cerkve (kanon 210)
• prizadevati si, da se bo božje oznanilo odrešenja bolj in bolj širilo med vse ljudi vseh časov po vseh krajih zemlje (kanon 211)
• v zavesti svoje odgovornosti so verniki dolžni skazovati krščansko pokoršino temu, kar posvečeni pastirji, ki predstavljajo Kristusa, kot učitelji vere razlagajo ali kot voditelji Cerkve določajo (kanon 212)
• podpirati Cerkev v potrebah, da ji pomagajo pri bogočastju, delih apostolata, krščanski dobrodelnosti in dostojnem vzdrževanju služabnikov (kanon 222)
• pri izvrševanju svojih pravic ozirati se na skupni blagor Cerkve (kanon 223)
• dolžni kot kleriki še posebej skazovati spoštovanje in pokorščino papežu in svojemu ordinariju (kanon 273)
• ker je celotna Cerkev po svoji naravi misijonarska in je delo evangelizacije treba imeti za temeljno dolžnost božjega ljudstva, naj vsi verniki, zavedajoč se svoje odgovornosti, sprejemejo svoj delež pri misijonskem delu (kanon 781).
Nadalje so vsi učitelji na Teološki fakulteti, v kolikor so verniki, dolžni na podlagi katoliškega nauka po svoji vesti, da ne sledijo predpisom državnih oblasti, kadar ti nasprotujejo tudi naukom evangelija (Katekizem katoliške cerkve, št. 2242 - KKC).

9. Na podlagi navedb iz prejšnje točke je mogoče zaključiti, da so državni uslužbenci na teološki fakulteti, to pa so v glavnem učitelji, dolžni pri svoji službi, ki jo plačuje Republika Slovenija, letno gre za delovanje teološke fakultete več kot 2 milijona evrov javnega denarja, ravnati po nauku katoliške cerkve in zavrniti vse tiste določbe pravnega reda Republike Slovenije, ki so v nasprotju z nauki evangelija. Če ne ravnajo v skladu s katoliškim naukom, jim grozijo celo cerkvene kazni. To vse pomeni, da uslužbencem Republike Slovenije grozijo cerkvene kazni, če ravnajo po predpisih Republike Slovenije, ki nasprotujejo naukom evangelija. Nesprejemljivo je, da morajo državni uslužbenci ravnati po nauku neke tuje zasebnopravne organizacije, sicer so celo kaznovani s strani tuje organizacije in te kazni so lahko zelo drastične, celo izobčenje oz. prekletstvo in s tem odhod v večni pekel. Kot že rečeno, je to nesprejemljivo in protiustavno ter grobo krši osnovno načelo ločitve države in verskih skupnosti. Lahko bi rekli tudi drugače in sicer tako, da država plačuje svoje uslužbence-katolike, ki so delavci Teološke fakultete, da odkrito delujejo proti njej, saj niso dolžni upoštevati državnih predpisov, če so v nasprotju z evangeliji. In ti uslužbenci so po drugi strani celo pripadniki tuje organizacije, saj je katoliška cerkev tuja organizacija.

10. Stara zaveza je eden temeljnih doktrinarnih tekstov katoliške cerkve in je v celoti, seveda po nauku te cerkve, božja beseda. To besedo je potrebno po katoliškem nauku (kanon 211 ZCP), ob upoštevanju starozaveznega božjega navodila, kot ga seveda prikazuje katoliška cerkev, in ki se glasi: »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odvzemaj!« (5 Mz 13,1), upoštevati dobesedno, saj ni bila preklicana. Zato je potrebno v celoti izpolnjevati navodila iz stare zaveze, kar pomeni, da je katolik dolžan usmrtiti vse tiste, za katere cerkev zahteva smrt (prešuštniki, homoseksualci, čarovnice, trmoglavi in uporni sinovi …). To tudi pomeni, da mora tako ravnati tudi učitelj na teološki fakulteti. Državni uslužbenec, ki je istočasno katolik klerik in dela na tej fakulteti, je tako dolžan usmrtiti ljudi, ki zagrešijo določene moralne prestopke, kot to izhaja iz biblije. Ali on to dejansko stori, v tem trenutku ni pomembno, pomembno je to, da je to njegova dolžnost, ki izhaja iz cerkvenega nauka. In takšen krvavi nauk širi katoliška cerkev preko Univerze v Ljubljani, torej je mogoče reči: preko države. Država je tukaj orodje za širjenje nauka, ki je protiustaven. Namreč, po 17. členu slovenske ustave je človekovo življenje nedotakljivo, kar pomeni, da v Sloveniji ni dovoljeno ubijanje, niti v miru niti v vojni, saj se ta pravica po 16.

členu ustave ne more omejiti ali odvzeti niti v vojnem času. Ker pa katoliška cerkev ne priznava pravnega reda Republike Slovenije, ki je v nasprotju z evangelijem, nauki biblije pa so del evangelija, je jasno, da so v nevarnosti vsi tisti, ki naredijo prekrške, ki so po nauku katoliške cerkve kaznivi tako ali drugače, ne glede na to, da po pravnem redu Slovenije to niso nikakršni prekrški ali kazniva dejanja. Tako bi bilo mogoče celo reči, da je za homoseksualce bolje, da ne študirajo teologije na teološki fakulteti na državni Univerzi v Ljubljani, saj so njihova življenja zaradi katoliškega nauka ogrožena, čeprav zaradi svojega spolnega nagnjenja niso storili nobenega državnega prekrška. To velja tudi za naslednje: »Če kdo prešuštvuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica« (3 Mz 20,10). In ti so celo ogroženi od državnih uslužbencev, torej uslužbencev Republike Slovenije. Podobno velja tudi za ostale po bibliji ogrožene kategorije ljudi, npr. tiste, ki ne poslušajo duhovnika, sodnike … Vse to je nesprejemljivo, protiustavno in zelo žaljivo za mnoge državljane Slovenije, ki morajo vse to preko davkov plačevati, saj država v veliki meri financira teološko fakulteto. Republika Slovenija je v tem pogledu očitno služkinja katoliške cerkve, ki si jo je podredila v svoje namene. Kdaj se bo to končalo?

11. Katoliški nauk je še mnogih drugih delih v nasprotju z ustavo RS. Tako ne priznava pravice do življenja, kot že navedeno, saj njena biblija predvideva smrtno kazen za večje število moralnih prekrškov. Še sedaj je treba pobiti homoseksualce, prešuštnike, otroke, ki udarijo starše, sinove, ki staršev ne poslušajo, tiste, ki ne poslušajo duhovnika … Cerkev ne priznava svobode vesti, saj krsti dojenčke, s čimer jim odvzema versko svobodo, ki jo tudi otrokom priznava ustava v 41. členu. Po cerkvenem nauku iz katoliške cerkve ni mogoče izstopiti, saj krst vtisne v dušo krščenca neizbrisno znamenje. Enkrat v katoliški cerkvi, vedno v tej cerkvi, pravi ta cerkev. Katoliška cerkev je tudi proti volilni pravici (to je spremenila v volilno dolžnost), svobodi izražanja in tiska (papež Gregor XVI. je leta 1832 dejal, da je človekova svobodna volja norost, bil je proti svobodi tiska in vesti, njegov kolega Leon XIII. pa je rekel, da ni dovoljeno spodbujati svobode mišljenja in svobode tiska) … Papež Pij XII. je leta 1954 dejal, da kar ne ustreza resnici in morali (seveda je imel v mislih cerkveno resnico in moralo), nima pravice do obstoja. Ateiste je torej potrebno po papežu Piju XII. pobiti – seveda ne samo njih. Organizaciji, ki praktično dnevno krši temeljne človekove pravice in ki v bistvu sploh ne priznava slovenske države, država Slovenija preko Teološke fakultete pomaga pri širjenju njene vere in novi evangelizaciji. In to organizaciji, za katero je znani nemški zgodovinar Karlheinz Deschner dejal: »Na svetu ni organizacije, ki bi bila ‘v antiki, vključno s srednjim in novim vekom ter posebno v 20--tem stoletju tako obremenjena z zločini, (…) prav posebno rimskokatoliška cerkev’«. Republika Slovenija se s tem »priklanja« organizaciji, za katero je papež Pij XI. dejal: »Če že obstaja totalitaren režim – totalitaren v praksi in teoriji – je to režim Cerkve, saj Cerkvi človek pripada na totalen način,« in papež Pij XII.: »Pripadamo militantni cerkvi …«. (Citati v tem odstavku so iz knjige *Cerkev proti človekovim pravicam in demokraciji*).

12. Teološka fakulteta ima tudi fakultetno kapelo, kjer potekajo cerkvene maše. V njej so npr. potekale maše v čast sv. Viktorinu Ptujskemu, sv. Kromaciju Oglejskemu, sv. Baziliju Velikemu in sv. Gregoriju Nazianškemu. Ker je fakulteta del države, je tudi kapela del države in to velja tudi za mašo. To pa pomeni, da so se v imenu države opravile maše za omenjene svetnike. Zelo žalostno je, da se v imenu države izvajajo katoliške maše, saj je to huda kršitev načela ločitve države in verskih skupnosti. S tem, ko je država »izvedla« katoliške maše, jih ni izvedla samo v imenu katolikov, temveč tudi v imenu protestantov, prakristjanov, judov, budistov …, ki sestavljajo slovensko državo. Ali je imela njihovo privoljenje za kaj takega? Če ne, ali jih ni skrajno ponižala in kršila njihovo svobodo vesti, saj so bili na prisilen način,

kot državljani, vsaj simbolno udeleženi v nekem obredu katoliške cerkve, torej organizacije, ki jim sploh ne priznava pravice obstoja.

13. Uvodoma je bilo navedeno, da naj bi ljubljanska univerza, da bi sanirala nezakonitosti, uvedla na teološki fakulteti v neke vrste »prisilno upravljanje«. Ali je to prava pot? Vsekakor ne. Teološko fakulteto bi bilo potrebno izločiti iz ljubljanske univerze, saj je s svojimi dejanji očrnila univerzo in vrgla temno senco nanjo. Po drugi strani pa se postavi vprašanje, kako je mogla teološka fakulteta, ki je zasebna organizacija, sploh postati del ljubljanske univerze, ki je del javnega sektorja, še posebej, ker gre za del totalitarne organizacije, kot je katoliško cerkev, kot že navedeno, označil papež Pij XI. leta 1930 in za militantno organizacijo, kot jo je opredelil papež Pij XII.? Ali odgovorni niso poznali bistva te fakultete in cerkve, za katero je, kot že navedeno, zgodovinar Karlheinz Deschner dejal: Na svetu ni organizacije, ki bi bila »v antiki, vključno s srednjim in novim vekom ter posebno v 20-tem stoletju tako obremenjena z zločini, kot krščanska cerkev, prav posebno rimsko-katoliška cerkev«? Ali niso vedeli, da je njena glavna naloga širjenje in obramba katoliške vere? Vere, ki je zelo nasilna in krvava, kar dokazujeta zgodovina in še zdaj veljavni nauk! Vere, ki nekatolikom sploh ne priznava pravice do obstoja!

14. Za konec: Demokratična država (1. člen ustave) je na temelju ločitve države in verskih skupnosti (7. člen ustave) pri izvajanju javne službe in v javnih institucijah dolžna zagotoviti nevtralnost do verskih skupnosti in preprečiti prevlado ene vere nad drugo, saj nima nihče pravice od države zahtevati podpore pri izražanju vere. Javno življenje je sekularizirano. Za dosego tega cilja je ustavno dopustno, da država z zakonom sprejme ukrepe, ki so nujno potrebni za uresničitev zapovedi nevtralnosti (tako Ustavno sodišče RS v odločbi št. U-I-68/98-42 z dne 22.11.2001, točka17).

15. Na podlagi navedenega Koalicija za ločitev države in cerkve predlaga izločitev Teološke fakultete iz ljubljanske univerze v smislu uvodoma definiranega predloga. S sprejetjem predlaganih sprememb bo omenjena fakulteta izločena iz državne univerze, to je Univerze v Ljubljani, s čimer se bo zopet vzpostavila meja med državnim visokošolskim izobraževalnim sistemom in sistemom izobraževanja katoliške cerkve na področju visokega šolstva, kar bo v skladu s 7. členom ustave. Tako slovenska država ne bo več širila in favorizirala katoliškega nauka. Na ta način bodo zopet podani pogoji, da bo lahko Republika Slovenija objektivno pregledala katoliški nauk in pri tem zaščitila svoje državljane pred praktično vsakodnevnimi kršitvami človekovih pravic s strani katoliške cerkve.

Koalicija za ločitev države in cerkve:
Zanjo Vlado Began, vodja

Odgovor poslati na info@locitev-drzave-cerkve.org

V vednost:
- Urad za verske skupnosti
- Varuh človekovih pravic